

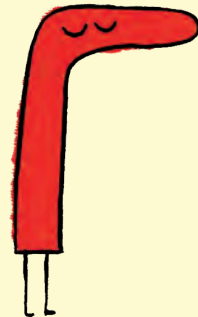
Γιωτοΐνα Μπεννάρεκ

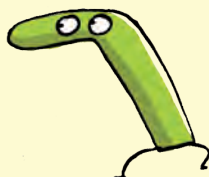
ΔΕΚΑ ΚΑΛΥΣΕΣ

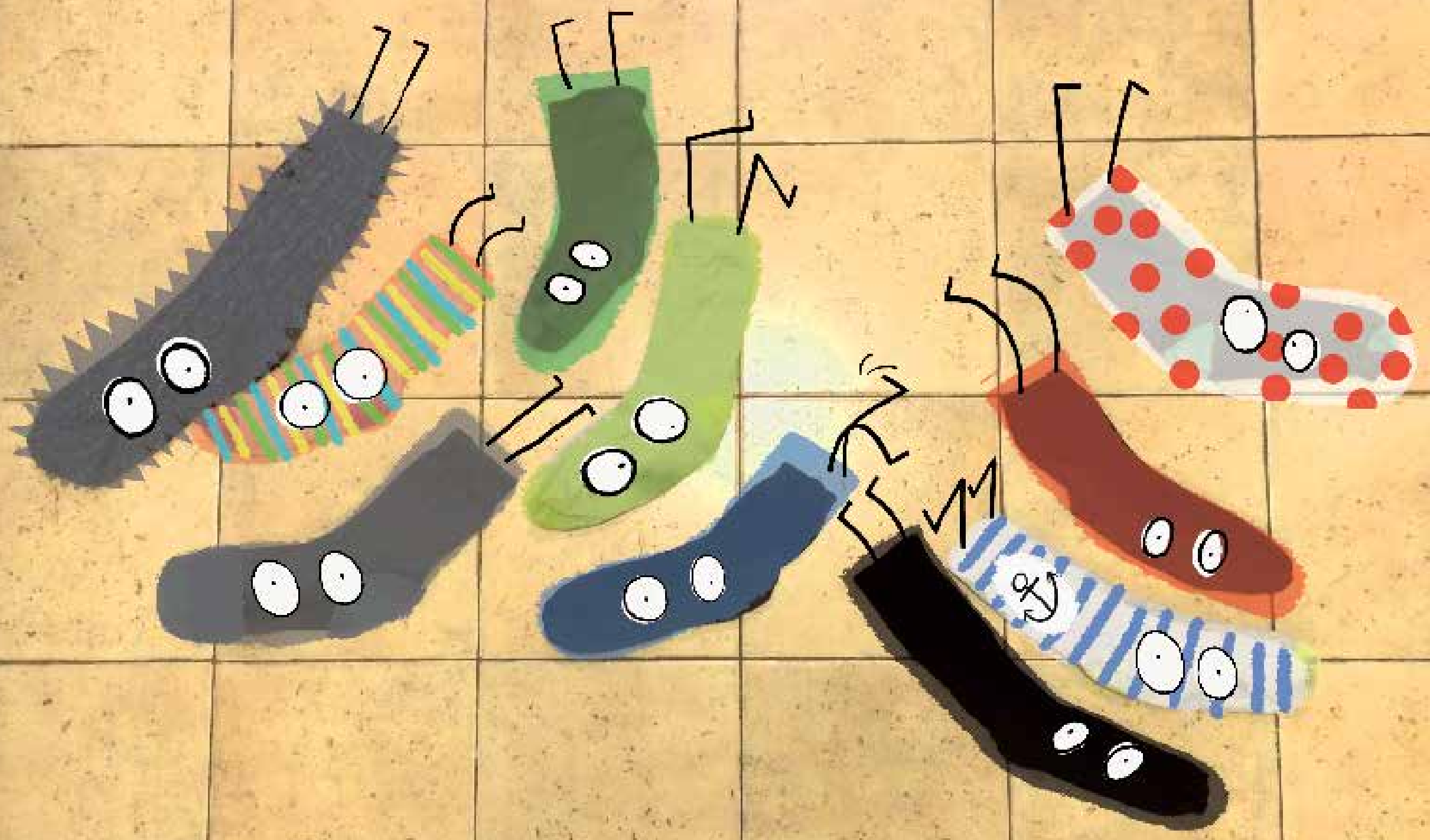
(τέσσερις δεξιές και έξι αριστερές)

σε απίστευτες περιπέτειες

Εικονογράφηση: Νιάνιελ ντε Λατοΐρ

Γιοσιάννα Μπεννάρεκ

ΔΕΚΑ ΚΑΛΤΣΕΣ

(τέσπερι δεξιές και έξι αριστερές)

σε απίστευτες περιπέτειες

Εικονογράφηση: Ντάνιελ ντε Λατοίρ

Μετάφραση: Αναστασία Χατζηγιαννίδη

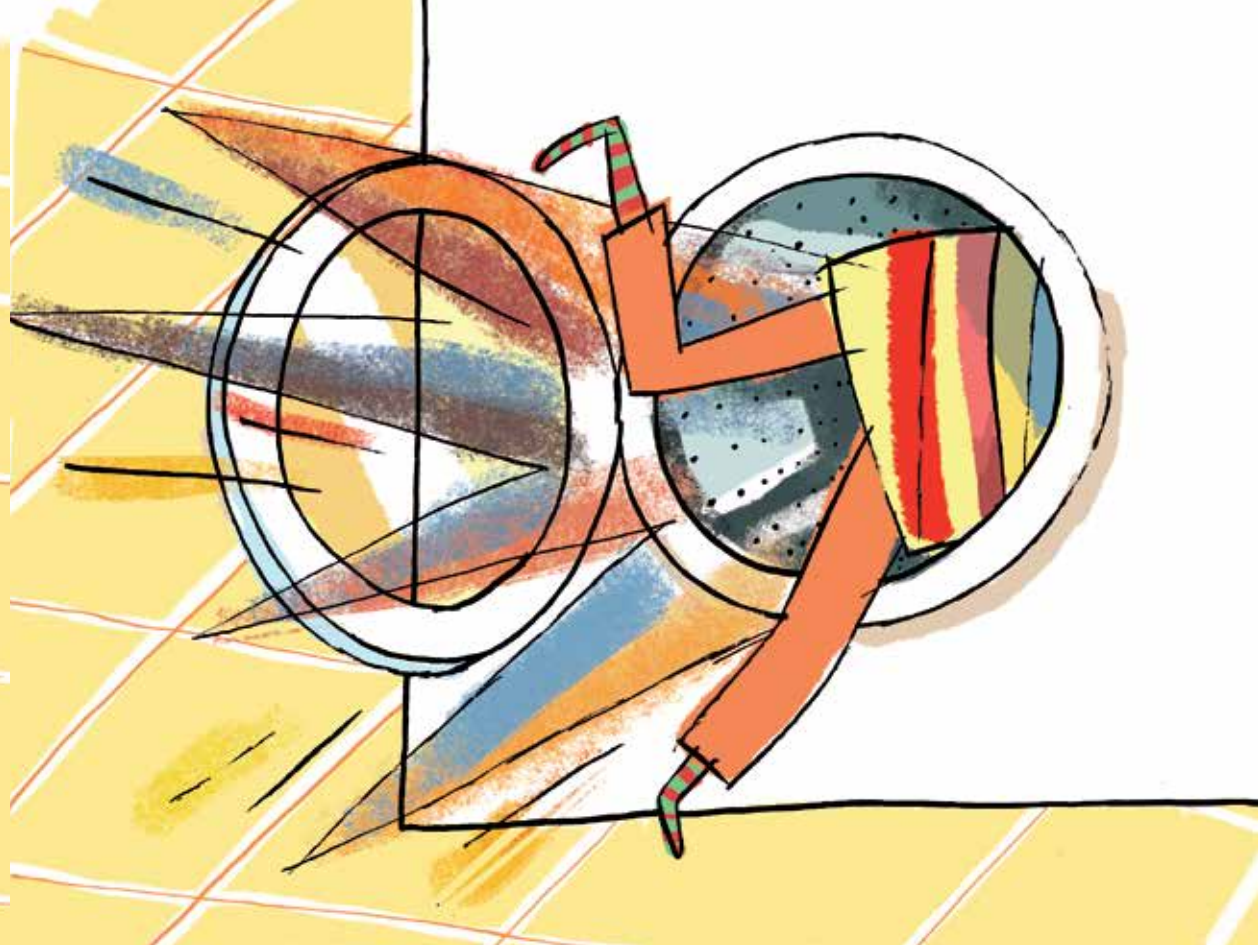

Η μαμά κοίταζε απεισιμασμένη τον μεγάλο σωρό από μονές κάλτσες που ορθωνόταν στη μέση του μπάνιου.

«Ειλικρινά, δεν ξέρω πού εξαφανίζονται», είπε. «Αφού τις βάζω πάντα με το ζευγάρι τους στο πλυντήριο, πού εξαφανίζονται; Τα τελευταία χρόνια έχω μαζέψει μια ολόκληρη τσάντα με μονές κάλτσες! Αυτό σημαίνει ότι κάπου μέσα στο σπίτι κρύβεται ένας ολόκληρος στρατός από τα ζευγάρια τους...»

«Μπορεί να τις καταβροχθίζει το πλυντήριο», είπε η Βικτώρια, που οι γονείς της τη φώναζαν Βι γιατί ήταν πιο βοηθικό. «Ή κάθε δεύτερη κάλτσα να διαλύεται στο νερό...»

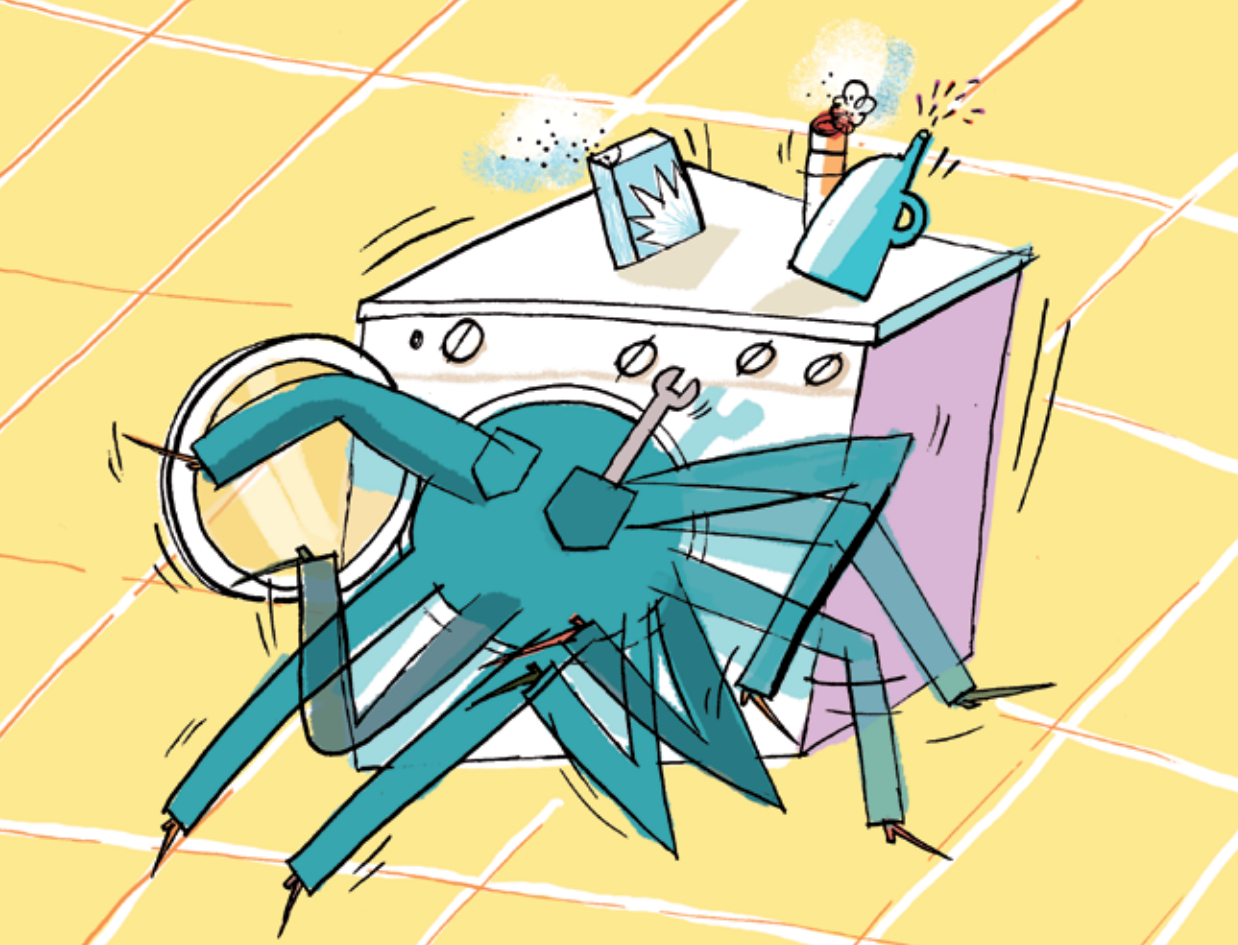

«Νομίζω πως νιώθουν φοβερή μοναξιά, έτσι που είναι μόνες τους», είπε θλιμμένη η μαμά.

«Σ' το ήλω, αυτό το ψαίμαργο μπλάνημα φταίει», φώναξε η Βι από τον κάδο του πλυντηρίου, όπου είχε βάλει το κεφάλι της για να δει μήπως είχε μείνει καμία κάλτσα μέσα.

«Ίσως να έχεις δίκιο. Αν είναι έτσι, ο μόνος που μπορεί να μας βοηθήσει είναι ο υδραυλικός».

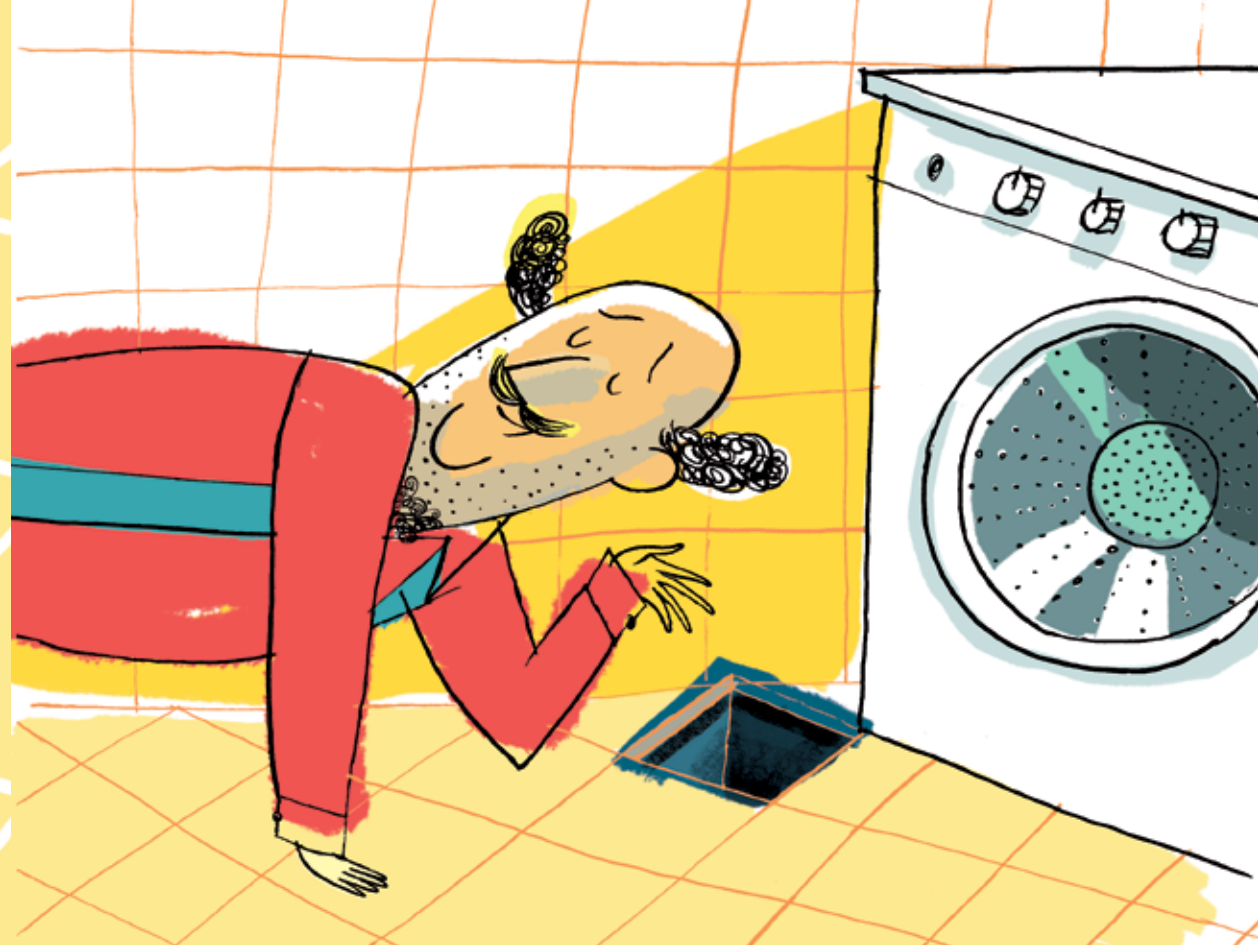
Η μαμά πήγε στο τηλέφωνο και κάλεσε τον υδραυλικό.

Ο υδραυλικός χτύπησε το πλυντήριο με τα δάχτυλα, μετά έβγαλε το φίλτρο, το καθάρισε, κοίταξε το μοτέρ και τον μάντα. Έπειτα ζήτησε ένα τσάι, μύρισε το λιάστικο της πόρτας, γύρισε τους διακόπτες και πάτησε τα κουμπιά, έξυσε το κεφάλι του και ξαναχτύπησε τον κάδο.

«Ας ρίξουμε μια ματιά από κάτω», είπε στο τέλος. «Ίσως να πέφτουν κάτω από το πλυντήριο».

Ο υδραυλικός, η μαμά και η Βι ένωσαν τις δυνάμεις τους κι έσπρωξαν τη συσκευή. Μπορεί να μη βρήκαν ούτε μία κάητσα, αλλά είδαν ότι στο πάτωμα υπήρχε μια πολύ μεγάλη τρύπα.

«Ορίστε». Το πρόσωπο του υδραυλικού φωτίστηκε από ένα χαμόγελο θριάμβου. «Τώρα ξέρουμε τι συμβαίνει».

«Τι συμβαίνει;» ρώτησαν ταυτόχρονα η μαμά και η Βι.

«Έγιναν καπνός οι πονηρές!» Ο υδραυλικός έχωσε το χέρι στην τρύπα, αλλά δεν έπιασε τίποτα. «Απλά οι κάητσες το έβαλαν στα πόδια. Αγαπητές μου κυρίες, εγώ δεν μπορώ να σας φανώ άηλο χρήσιμος. Αν η κάητσα επιλέξει την ελευθερία, εγώ σηκώνω ψηλά τα χέρια».

«Και πού έχουν πάει;» ρώτησε η Βι.

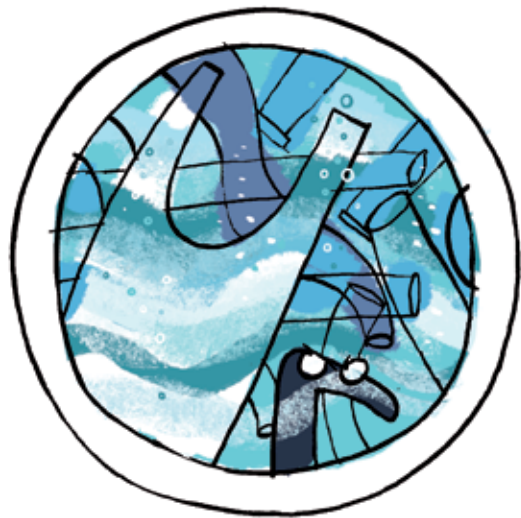

«Αυτό δεν το γνωρίζω, αηλιά η πείρα μου ήέει ότι μπορεί να βρίσκονται οπουδήποτε!» Ο υδραυλικός μάζεψε τα καταβίδια του, πήρε την αμοιβή του, χαιρέτησε κι έφυγε αφήνοντας τη μαμά και τη Βι με τη συλλογή τους από μόνες κάητσες.

«Ελπίζω να μην έχουν πάθει κάτι κακό και να γυρίσουν κάποτε πίσω», ψιθύρισε η Βι.

«Θα τις περιμένουμε», δήλωσε με εσημότητα η μαμά και αγκάηιασε την κόρη της.

Η ιστορία της πρώτης κάλτσας,
που συμμετείχε σε υπαισιόν,
πήρε ρυθμό σε γνωστώ
σίριαλ και έγινε διάσημη
σταρ.

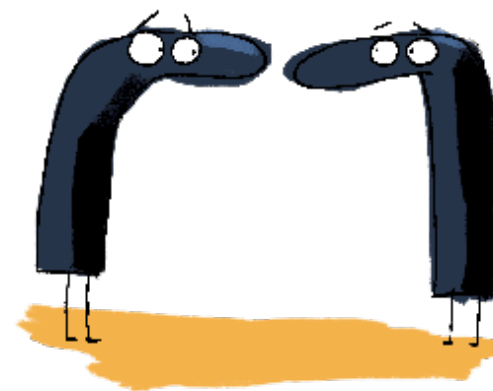
Σίγουρα θα θέλατε να μάθετε τι απέγιναν οι κάλτσες που, όπως σωστά είχε φανταστεί ο υδραυλικός, επέλεξαν την ελευθερία τους.

Ας ξεκινήσουμε με την πολύ κομψή αριστερή κάλτσα που είχε δωρίσει κάποτε στον μπαμπά της μικρής Βι ο πεθερός του. Η κάλτσα ήταν πολύ καλής ποιότητας, όμορφη, μεταξωτή, μαύρη σαν το φτερό του κόρακα και ένιωθε πολύ άσχημα μέσα στο καλάθι των απλήτων.

«Αυτές δεν είναι παρέες για μένα», ψιθύρισε στη δεξιά δίδυμη αδερφή της και απομακρύνθηκε απρόθυμα από μία αρκετά βρόμικη φανέλα που εκείνη τη στιγμή έλεγε χαζά αστεία και γελούσε μόνη της δυνατά.

«Ααα, μην είσαι ψηφομύτα», φώναξε η φανέλα στην αριστερή μεταξωτή κάλτσα. «Εδώ δεν υπάρχουν περισσότερο και λιγότερο βρόμικα ρούχα. Όλα καταλήγουμε ωραία ωραία στο πλυντήριο είτε σου αρέσει είτε όχι!»

«Το βλέπεις κι εσύ», μουρμούρισε η μεταξωτή κάλτσα. «Εγώ εδώ πνίγομαι, πεθαίνω. Μην θυμώνεις, αγαπημένη μου αδερφή, αηλιά πρέπει να σε εγκαταλείψω. Θα βγω στον κόσμο, όπου με περιμένουν πολλή ευκαιρίες και σπουδαία καριέρα».

